

[Erik Kragh.]

en 2.000-3.000 mand i hver landsdel og med 72 flyvemaskiner og nogle motortorpedobåde, det kan jeg godt garantere for.

Bilgrav-Nielsen: Jeg synes egentlig, at hr. Kjeld Olesens stemmeføring og hele tonen, han anvendte, specielt da han skulle kommentere mit indlæg, var af en sådan karakter, at jeg burde gøre det kort, når jeg nu skal svare, og det ønsker jeg da også. Jeg mener, tonen vidnede om, at de forslag, der her er fremsat, mere er tænkt som et agitationsgrundlag end som et egentligt forhandlingsgrundlag for, hvordan forsvarsordningen skal være.

Når hr. Kjeld Olesen siger til mig, at der ikke er overensstemmelse mellem mine udenrigs- og sikkerhedspolitiske konklusioner og den kritik, jeg retter imod socialdemokratiets forslag, forstår jeg det knap. Man har begrundet sine forslag med to ting, som jeg især har lagt mærke til. For det første at en 12 måneders tjenestetid ikke giver basis for uddannelse af soldaterne til det forsvar, de skal gøre arbejdet i, dertil er tjenestetiden for kort. De kan ikke nå at blive effektive nok. For det andet siger man på side 114 i den nu ofte citerede bog, „Forsvaret til debat“:

„Den effekt, som i dag kan måles på dækningsstyrkens 13.000 mand, kan ikke blot nås, men også forbedres ved en kvalitativ forøgelse, selv om der bliver tale om en kvantitativ reduktion“.

Det er disse to ret faste holdepunkter, der siger mig: ja men er der da nogen som helst udenrigs- og sikkerhedspolitisk begrundelse for, at vi skal gennemføre en forsvarsordning, som skulle forstærke beredskabet, som socialdemokratiet altså her giver udtryk for at man vil? Dertil må jeg sige nej, og jeg må sige til hr. Kjeld Olesen, at det er hr. Kjeld Olesens konklusioner, der ikke er i overensstemmelse med præmisserne.

Med hensyn til, at jeg skulle have sagt, at det bliver en dyr forsvarsordning, vil

jeg gerne gentage, at jeg tror, den bliver meget dyrere end den, vi har i dag. Det hænger simpelt hen sammen med, at vi må konstatere, at den aflønningsform, som man nu anvender over for det hvervede personel — så vidt jeg er orienteret, kan man, når man regner bonusordninger til, komme op på en årlig løn, der ligger et sted omkring de 35.000 kr. — ikke er stor nok til at trække det tilstrækkelige antal til i dag. Man mangler, så vidt jeg ved, et sted mellem 2.000 og 2.600 for at nå det antal, man har satset på. Det vil altså sige, at skal man efter socialdemokratiets forslag op på et tal, der ligger 5.000 over det, man i dag har behov for, må man formode, at man skal have sat lønnen klækkeligt op, og så er det, jeg påpeger, at det betyder, at de personelbetonede udgifters andel af forsvarsbudgettet vil stige betydeligt. Hvis vi i dag løseligt anslår, at de personelbetonede udgifter udgør et sted mellem 60 og 70 pct., tror jeg, det er tæt ved det rigtige tal. Det vil altså sige, at vi endda kan risikere at komme over 75 pct. til personelbetonede udgifter, og i så fald synes jeg, vi har indrettet os med en forsvarsordning, som er betydelig mere usmidig end vi har i dag. Tilmed har vi, hvis vi gennemfører forslaget, organiseret det sådan, at vi har langtidssansatte i et langt større omfang end nu. Jeg betvivler altså, at det er muligt at gennemføre dette, uden at der bliver tale om en klækkelig forøgelse af forsvarsudgifterne.

Nu kan vi selvfølgelig glæde eller irritere hinanden, hvordan man nu opfatter det, med at stå og diskutere disse økonomiske problemer, men det er vel en af de ting, vi i det udvalg, som man ønsker nedsat, kan få klarlagt. Hvad vil det komme til at koste? Det må vel være muligt at foretage nogle beregninger over det.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjeld Olesen): Jeg skal bare sige en bemærkning